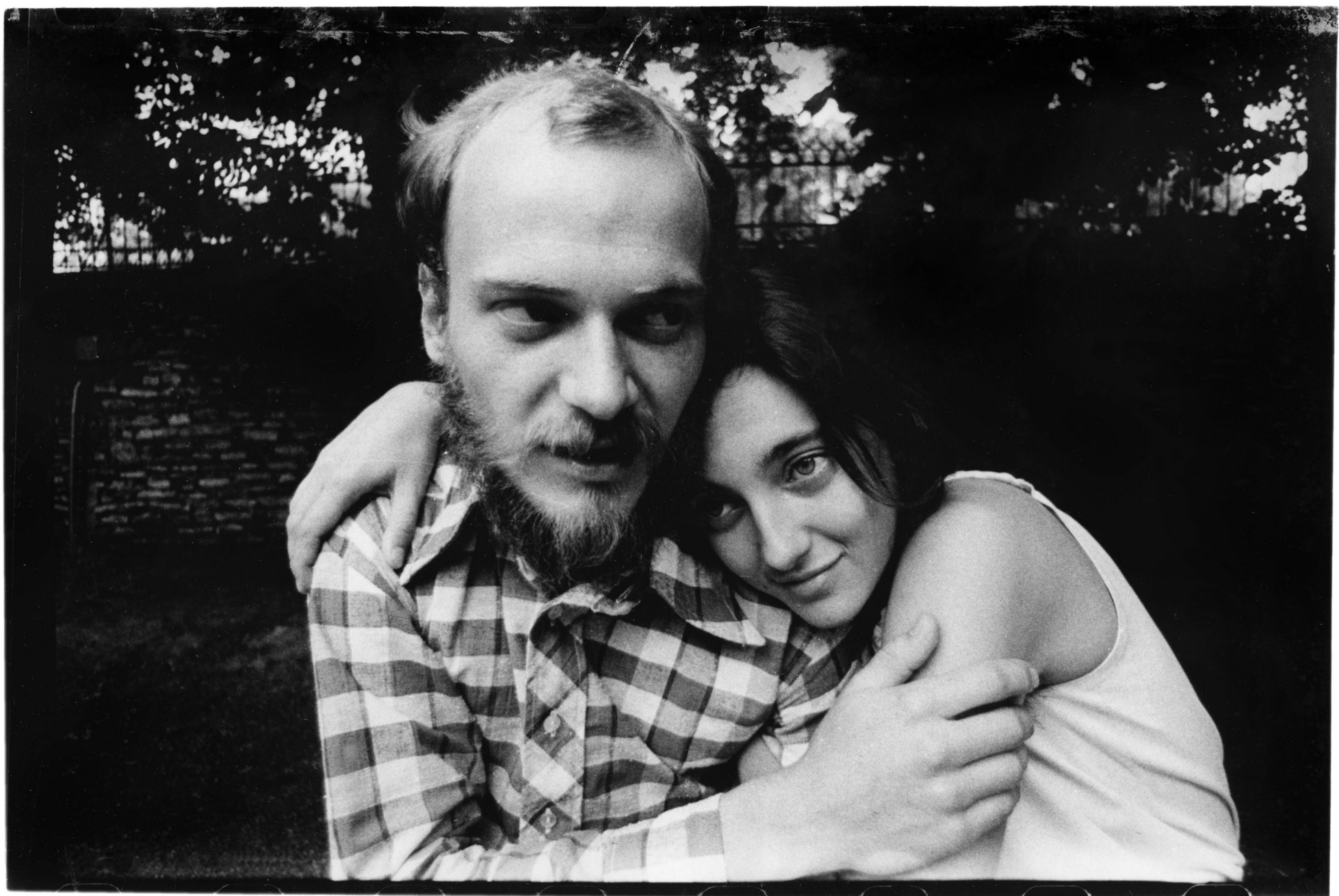

FOTÓREGÉNY

Géczi János - Molnár László

Géczi János és Molnár László *Fotóregénye*
Fráter Kata színésznő és szülei közreműködésével 1980-ban készült s
– néhány lap eltávolításával –
a veszprémi G. Dimitrov Megyei Művelődési Központban
állították ki.
Mindkét szerző
az Országos Oktatástechnológiai Központ munkatársaként
dolgozott a városban.
Utóbb, hónapnyi terepmunka eredményeként,
társalkotókként elkészítettek
egy hasonló, fényképeken alapuló, bár terjedelmesebb,
kiállításra sosem került anyagot és néhány S8-as rövidfilmet.

Géczi János
(1954, Monostorpályi)
költő, képzőművész.
Végzettsége szerint biológus.
A nyolcvanas években megjelent könyvei közül több kiadást megért
a *Vadnarancsok* ciklus élettörténet-rekonstrukciója (1982)
illetve a beszélgetéskönyve (1987).
A vizuális irodalmat művelő, néhány évig tevékenykedő
Tér/Kép/Vers neoavantgard csoport tagja.

Molnár László
(1952, Vöröstó) operatőr-vágó, fotográfus.
Végzettsége szerint dekoratőr-grafikus.
A hetvenes évektől a kilencvenes évekig több száz
oktató-, dokumentum-, reklámfilm és tv műsor
operatőre, vágója.
Utána alkalmazott fotósként kiadványok tucatjait készítette.
Pár éve újra a film felé fordul és kislejtékfilmeket fényképez.

FOTÓREGÉNY

Géczi János – Molnár László

Művészetek Háza Veszprém

2018

© Géczi János, Molnár László

Kiadó: Művészetek Háza Veszprém

ISBN 978-615-5762-05-5

Példányszám: 25

Nyomda: OOK Press Nyomda, Veszprém
2018

A kiadvány megjelenését támogatta a Magyar Fotográfusok Háza – Mai Manó Ház

**mai
manó
ház**

FOTÓREGÉNY

Géczi János – Molnár László

Előutószó

A *Fotóregény* 1980 tavaszán vagy nyarán készül, Veszprémben, egy helyi nyugállományban lévő jogász, dr. Fráter Gyula családjának – a feleség, Klára asszony s a leányuk – nagylelkű segítségével. A mű a család egy átlagos napját rekonstruálja a reggeli felkeléstől az esti lefekvésig. A család egyetlen gyermeke, a később filmszínészi és színházi pályára kerülő Fráter Kata lelkesen támogatja a mű ötletét és megvalósítását is neki köszönhetően vállalja a Fráter-família a készülő műben a szereplést. Mi, a fiatal, pályánk elején lévő szerzők – a fotográfus, operatőr Molnár László, s én, akkor csupán antológiákban szereplő, biológus tanulmányokat végzett költő – éppen egy közös munkahelyen, az UNESCO és a Magyar Kormány által közösen létrehozott, a közoktatásban használható médiumokat előállító veszprémi Országos Oktatástechnológiai Központban dolgozunk. Elképesztő mennyiségű európai és az észak-amerikai országokban készült kortárs vizuális művet, illetve azokkal foglalkozó nyomtatott kiadványokat nézünk, olvasunk, szabad időnkben közös S8-as filmeket forgatunk.

Az elvek tisztázása és az előkészületek után egy nap alatt készülnek el a felvételek. A csíkmásolatok segítségével alakítjuk ki a képrendet, utólag nem is szorul módosításra. A nagyítás után a szokásos utómunkák: kasírozás, feliratozás, ahol szükséges hangsúlyokat akarunk látni, ott színezés utólagos ráfestéssel.

A Georgi Dimitrov Megyei Művelődési Központ termében, a kiállításra előkészített, parkettán sorba rendezett kollekciót a falra helyezés előtti napon az intézmény éjszakai alkalmazottja áttekinti, s másnap, némi huzavona eredményeként kiemelünk néhány erotikus jellegű szöveges fotográfiát, így azok sosem kerülnek nyilvánosságra. Emiatt e kiadvány ezeket nem tartalmazza.

A Művelődési Központban, a helyi szokásoknak megfelelően egy hónapig tekinthető meg az emeleti kiállító teremben az anyag. A tárlatot Zalán Tibor költő nyitja meg, s a *Fotóregény* több oldalán az idegenkező, filctollal írt bejegyzés tőle származik.

Utóbb a teljes anyag a lakásom raktározásra szolgáló helyiségébe, a roncsolt plakátjaim gyűjteménye mellé kerül, ahol azonban egy csőtörés miatt jó néhány oldala átázik, összetapad, penészedik, helyreállíthatatlanul roncsolódik. A Molnár Lászlónál lévő negatívak a lakása kirablásakor eltűnnek, a tolvajnak minden bizonnyal a bőröndre van szüksége, nem pedig a tasakokban meghúzódó negatívakra. Így csupán az egy példányos nagyítások maradnak fenn. Ezekből került be tizenegy lap a budapesti Orpheusz Kiadónál az

1997-ben megjelent, az addigi életmű válogatott anyagából álló öt kötetes könyvsorozat *Prózák* című, Mátyóki Endre által szerkesztett kötetbe.

A kilencvenes évek legelején megsérült kiállítási anyag roncsolt felületei, tépett oldalai, csonkolt alakjai kiváltják lelkesedésemet: a megrongálódott alkotások későbbi vizuális költészeti munkáim előképévé válnak, s azokat a 'talált költészet' birodalmába emelik. A nyilvános terekről gyűjtött plakáttörmelékek és az azokból a véletlenek révén létrejött dekollázsok, hasított plakátok idővel kiállításra, katalógusba és kötetekbe rendeződnek.

A *Fotóregény* elkészülte utáni évben új, közös vállalkozásba kezdünk. Megyei ösztöndíjjal 1981 nyarán egy teljes hónapon át a Magyarszentkirályt és Németszentkirályt összeolvasztó Bakonyszentkirályt próbálom fölfedezni. Mélyinterjúkat készítetek a falu lakosaival és a környékén lakó, de a falu intézményeiben dolgozókkal. Hatalmas, enciklopédia terjedelmű nyersanyag gyűlik össze, gépelt oldalakban és a fényképek számát is illetően, amely végül fotók és interjúk együtteséből szerkesztett gépirattá is rendeződik. Az anyagból fél ívnyi, vagy valamivel terjedelmesebb részlet megjelent a Veszprém városi KISZ irodájának időszakos *Visszhang* című kiadványában, de a teljes mű szövegkönyve és a felvételek az idők során elkallódtak, valószínűleg megsemmisültek. A *Fotóregény*hez hasonlatos, egykor *Bakonyszentkirály* címet kapott közös munka a feledésbe merül. Az egyik interjúsorozat anyaga azonban erősen átalakítva bekerül a *Kezét reá tévé, hogy lásson...* regény egyik hőse történeteibe.

Molnár László évtizedek óta filmkészítéssel foglalkozik, először a Magyar Mozi és Videófilmgyárban, majd a mai napig szabadúszóként. Én a *Vadnarancsok* élettörténet-rekonstrukcióival, illetve a ciklus második könyve beszélgetéseivel bajlódom.

Az ebben a könyvben látható képanyagot 2018 szeptemberében szkennelés után Molnár László digitálisan restaurálta, megmentve azt a látványt és hangulatot, amely a hetvenes és nyolcvanas évek fordulóján tetten érhető volt, ugyanakkor meghagyva a roncsolódott felületeket, amely egy újabb időszak lerakódásával írja újra az eredeti művet.

Balatonalmádi, 2018. szeptember 30.

Géczi János

A kiállítás minden hétfőn
14 kezdődik →

hetek óta lobognak a gyertyák a gyertyák pedig ~~se~~ karácsony
se családi ünnep mégis vagy esténként vagy a fázós téli na-
pok havas fényében viaszrudak gyulladnak föl

a loppadt
próba helyek

élükre állított
sárga szemek öröködnék fölöttem ott állnak a kirakatokban ha
leszálok a villamosról a temetőből jövet a rikító mikulás-
virágok között éttermek fehér terítős asztalain templomok
kihült oltárain

befordulok kihalt utcánkba a kerítés oszlop-
vasainál

vasainál

vasainál ujjnyi gyertyák világolnak s a lép-
csőház fényes karfájára oda vannak ragasztva hiába fú a szél
járkál a huzat csak égnek égnek égnek elolthatatlanul

almanach

csipketerítőkbe kap a láng felkuszik az asztalra tükrök
polcára porcelán babák ^{csont}üvegváza alá leolvasztja a csokoládé
mázt a gyerekkor tortáiról

a leeresztett

függönyök mögül bevillannak a szobába a párkányokra ültetett
gyertyák körömnyi lángjai árnyak járkálnak a falon lüktet a
tér kitágulnak a falak összehúzódnak s a levegő ~~is~~ felritkul ^{es}
besűrűsödik

mint a polcon álló akácméz

a

az

egy lépcsőház egy lépcsőház mélyén fekete kutya alszik hatvan
éve mozgatja nedves fényes orrát aprókat vakkant álmában az alvó
üvegkockában létezik a ház örök ujságpapír-zizegésben létezik
ajtócsapódásokban vörös muskátlik kesernyés illatában naftali-
nos ruhák mozdulatlanságában

ezüst kanalak koccannak áttetsző

poharakhoz kimért pontos mozdulatok eltorzult mosolyok tűnnek
fel s elpárolognak a kávé illatával

örökös a vendégjárás

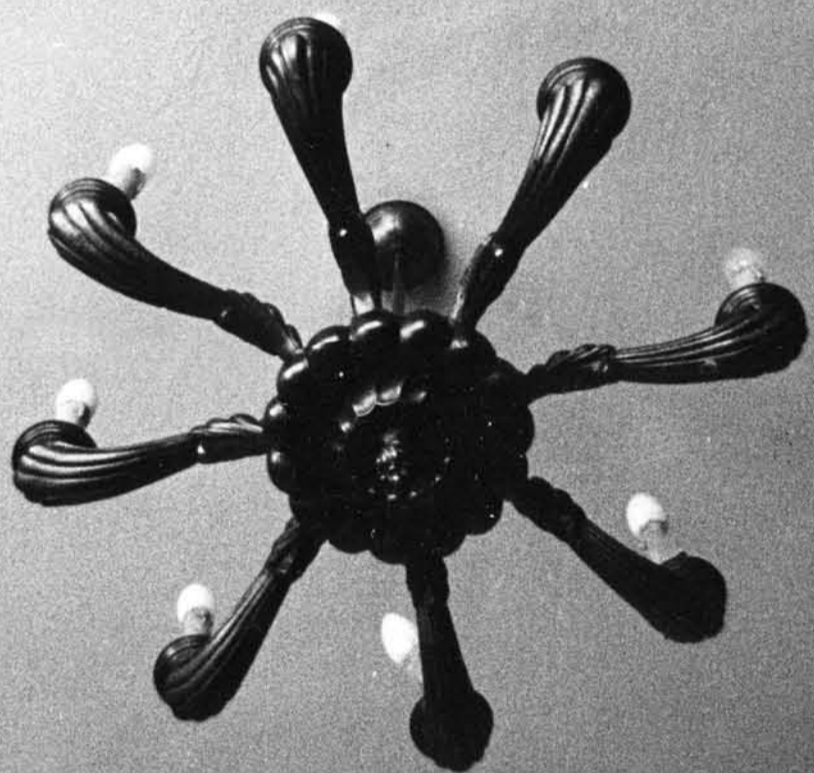
örökös a vendégjárás

örökös a vendégjárás

örökös kérésillet és

eltűnt kedvesek ajándékai mocorognak a

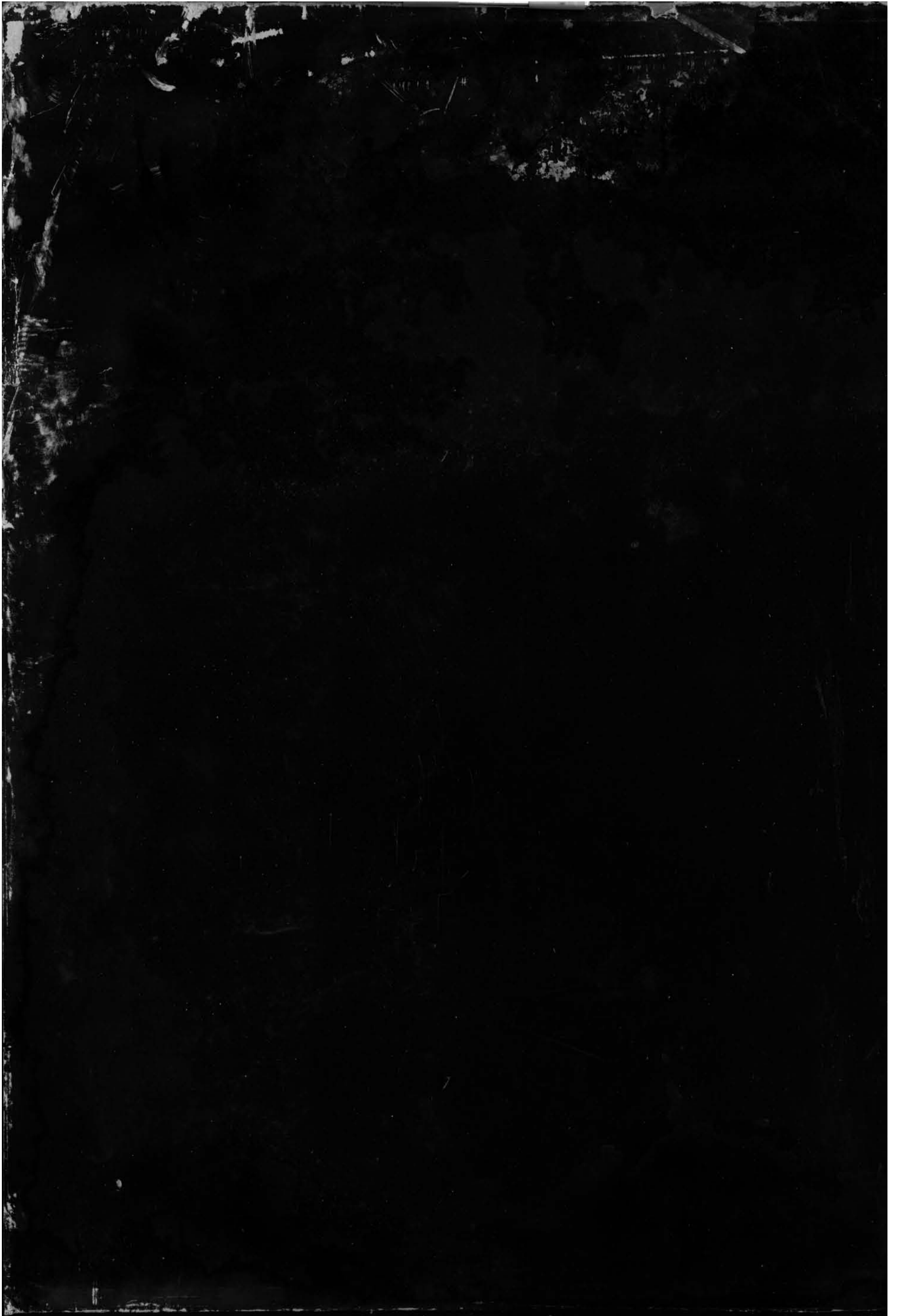
polcokon könyvek lapozódnak maguktól megsárgult levendula por-
ladó szövetdarab kimásolt versek beszakadt szélű fényképek s lámpák

anyám korábban kelt percekkelült álmosan az ágyon bekapcsolta a rádiót arra ébredt apám és én is

1. tea
2. reggeli
3. kati takarit / melyik ruhában? /
4. apa elmegy majonézért / mackó ? /
5. hal / fagyasztott /
6. tíz óra / sütemény /
7. alkohol? kávé?
8. sütemény
9. átöltözni
- 10.
- 11.
- 12.
- 13.
- 14.
- 15.

nikotin: a - d o h á n y /Nicotiana/ alkaloidja szintelen lúgos kémhatású olaj sűrűségű jellegzetes szagú folyadék vízben és lipoidokban jól oldódik a dohány 1-4 % nikotint tartalmaz dohányzáskor a nikotin 30-60 %-a kerül a füstbe és a füstből 20-90 % szívódik fel erős dohányos óránként 0,01 - 0,022 g nikotinnal mérgezi magát mivel a halálos adagja 0,02 - 0,06 g feltételezhető hogy a nikotin toxikus hatásaihoz a rendszeresen dohányzóknál tolerancia alakul ki a vegetatív ganglionokat előbb izgatja

1

majd bénítja így a vérnyomást is előbb emeli majd csökkenti emberen a dohányzás emeli a pulzusszámot elősegíti a heterotróp ingerképzést szűkíti az ereket és a koronáriákat ezért angina pectoris rohamokat okozhat a dohányzás okozta szűkület miatt a legrosszabb esetben a szívizom is elpusztulhat

hamarosan okozhat a dohányzás okozta elszűkület miatt a legrosszabb esetben a szívizom is elpusztulhat

igen

igen

~~igen~~ ovális tükör ~~pereg~~ a foncsor az üvegen apró karcolás
súlyos tömött fém fényes keret

megkettőzött szoba kettős tér kettős
idő rétegekben rakódik a finom por megköt mint a cement de nőnek a
növények hangtalan ketyeg az óra elhomályosodik homályos ~~kék~~ a szem
szempillák verődnek csapkodnak lepkeszárnyak árnyak nyak

nyakunk

bőr simasága

üveg simasága

lakk simasága

politur ~~simasága~~

padló simasága

egyik időből a másik időbe vándorol az arc elhullajt itt egy hajszálat
ott egy szót ~~mondogat~~ lüktet a *test megtelik vérrel

míg hiddá hajlik a test feszül összeroppan

jégdarabok feldarabolt hus csontszilánkok feltépett erek édeskés szag
kéz tétovasága

suhognak a tollak seprű rongy pörög a por felszáll kereng a

rrrrrr

megőriztem: kagylók / [✱]adria /
váza / cserép /
fokföldi ibolya / szaporított /
/ az utolsó is elpusztult /
négy könyv

aztán: kockás kék ing / sárga csikokkal /
barna nadrág / milyen anyagból ? /

.....
.....
.....
.....
.....

örzök: leveleket / dátumozva /
lakabala / mackó / *dátumozva*

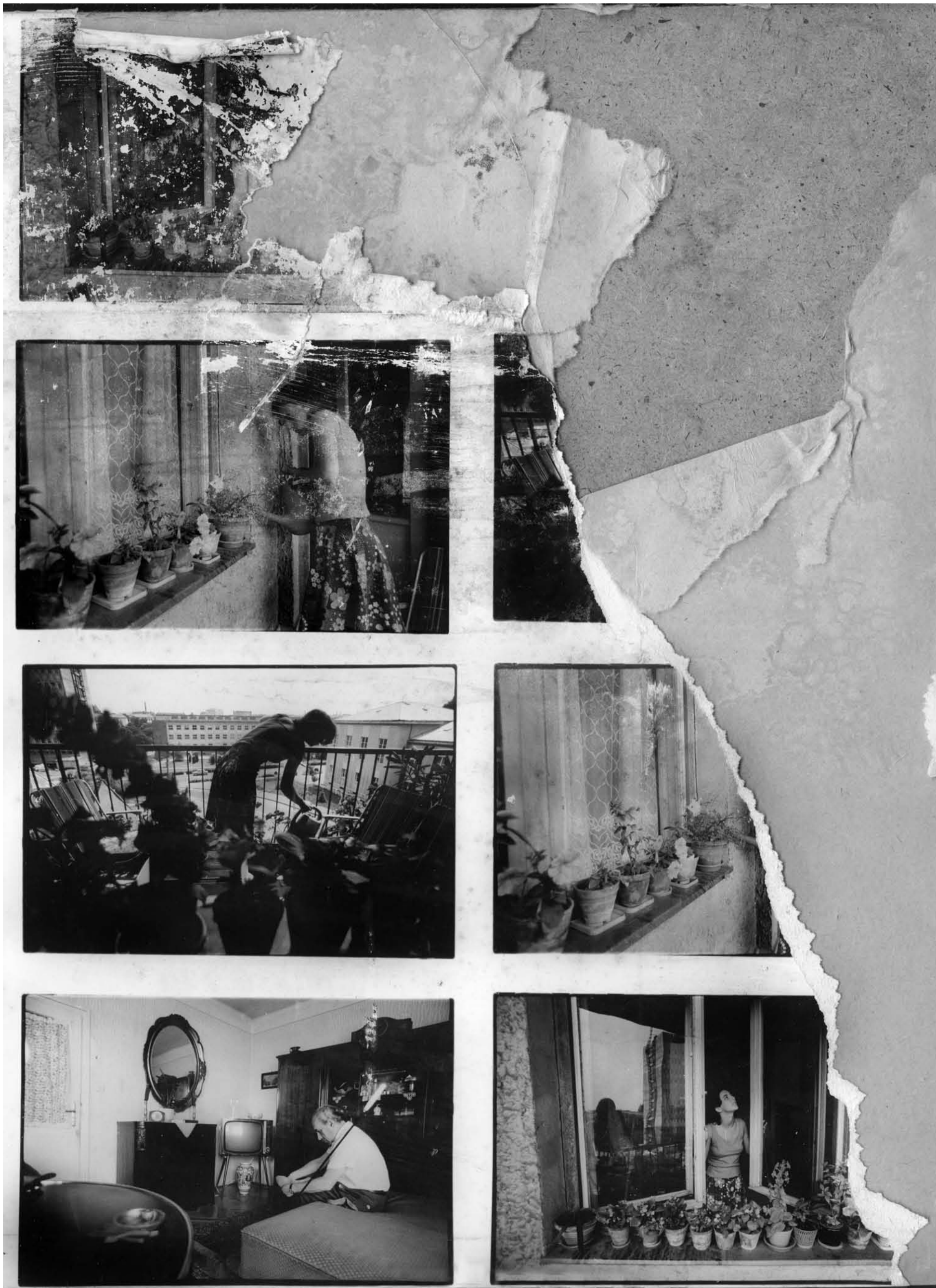
suhognak a tollak seprű rongy a por felszáll

penitke helye
.....
.....
.....

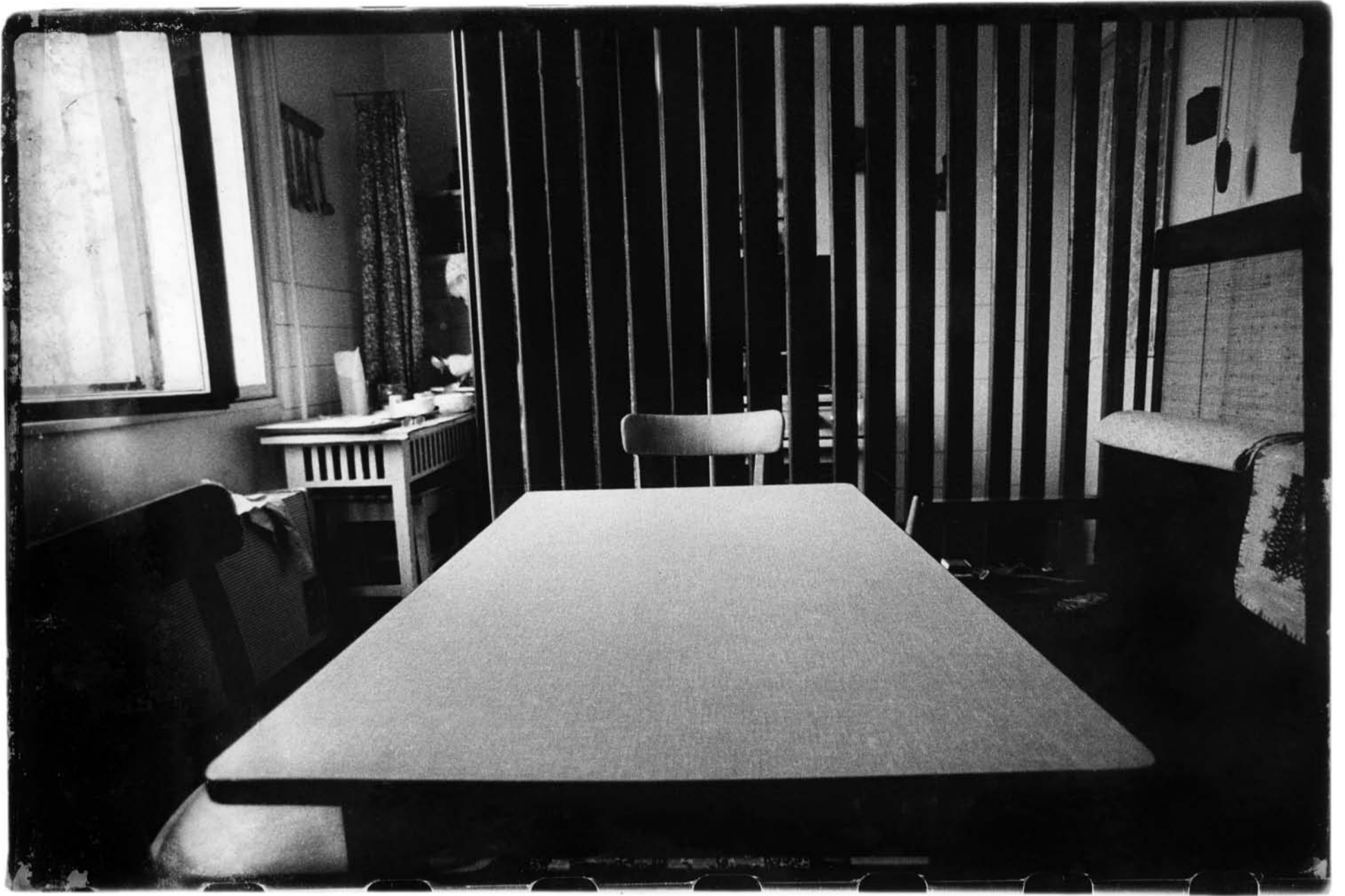

	ma cserepestől zuhant	
február 16		az utca aszfaltjára az utolsó fokföldi ibolya
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		
február 16		

ma cserepestől zuhant az utca aszfaltjára az utolsó (fokföldi) ibolya
 ibolya

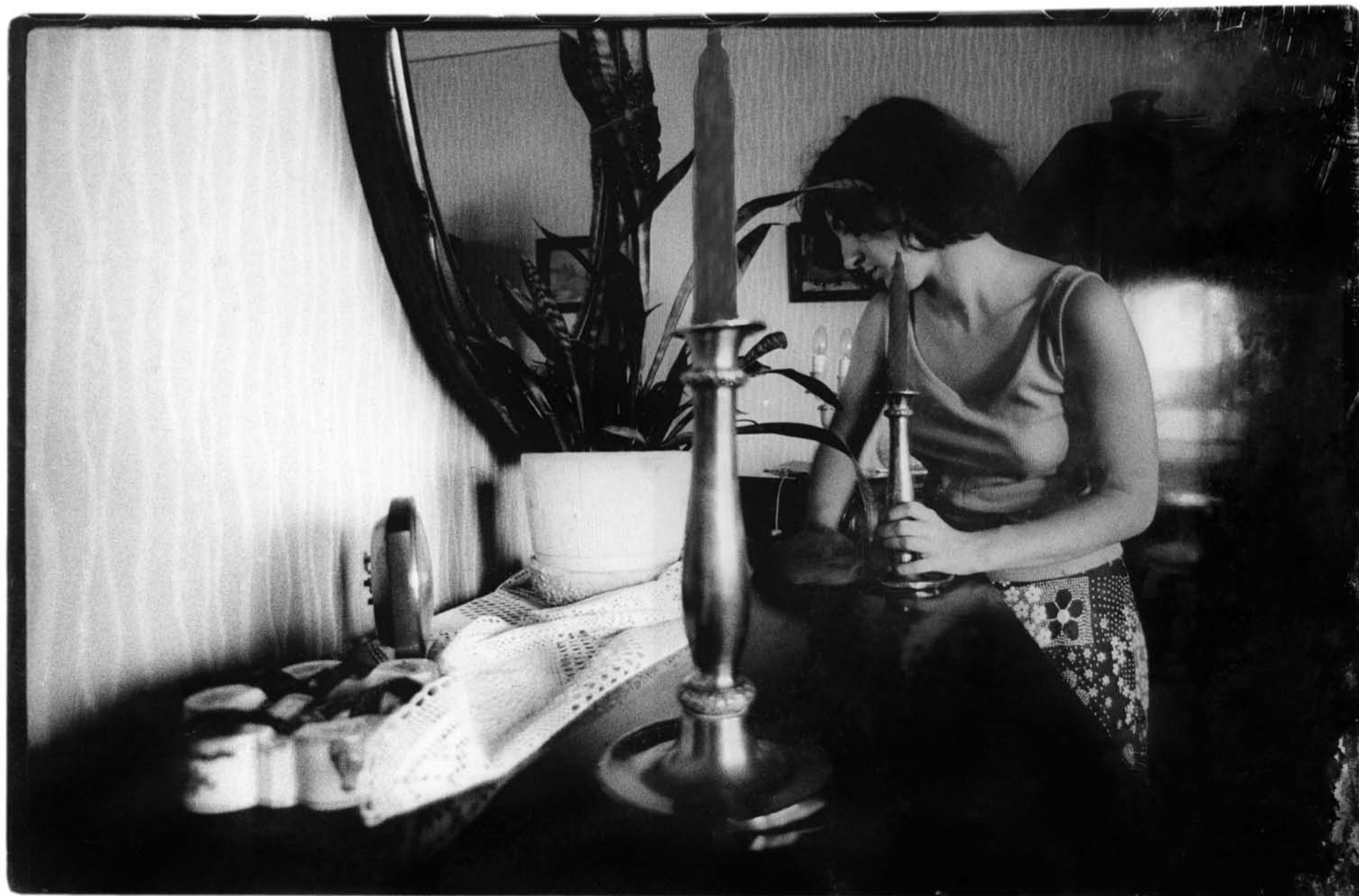

tisztának
szépnek
tisztának
vagy szépnek
~~tisztának~~ vagy

GYERTYÁK
világolnak

összeállnak-e a részek ^{ge} EGÉSSZÉ

két gyertya nőtt az éjjel az
asztalra oda ahova a tányéromat szoktam rakni hatalmas meg-
zöldült gyertyatartókban állnak megemelhetetlenek

olyan fénnel
égnek hogy elhomályosítják a többi vékonyka füst száll a
lángokból föl föl sercegek szikrákat dobnak
de nem csöpög a
viasz nem is fogy el soha

amit kell
fodros ruhában kislány ébredt mellettem az ágyban nem szól
azt teszi amit én teszek igazgatja a szőnyegrojtokat székeket
tologat csikorgatja az ajtószárnyakat

ebédnél hárman voltunk
idősebb asszony topog hátam mögött ernyőjét fejem fölé tartja

állok az ová
lis tükör előtt
porolgom a
fényesre lakko
zott bútort
mint minden

vasárnap van hétfő ~~kedd~~ szerda csütörtök péntek ugyanazok a
mozdulatok valami kizuhant az évekből már akkor és azóta
így az vagyok az ovális tükör beüzem⁰⁰

a szomszédban földszintes ház állt alacsony ablakai alatt sárga
kavicsréteg az utolsó ablak alatt egy utcakő ott leskelődtem

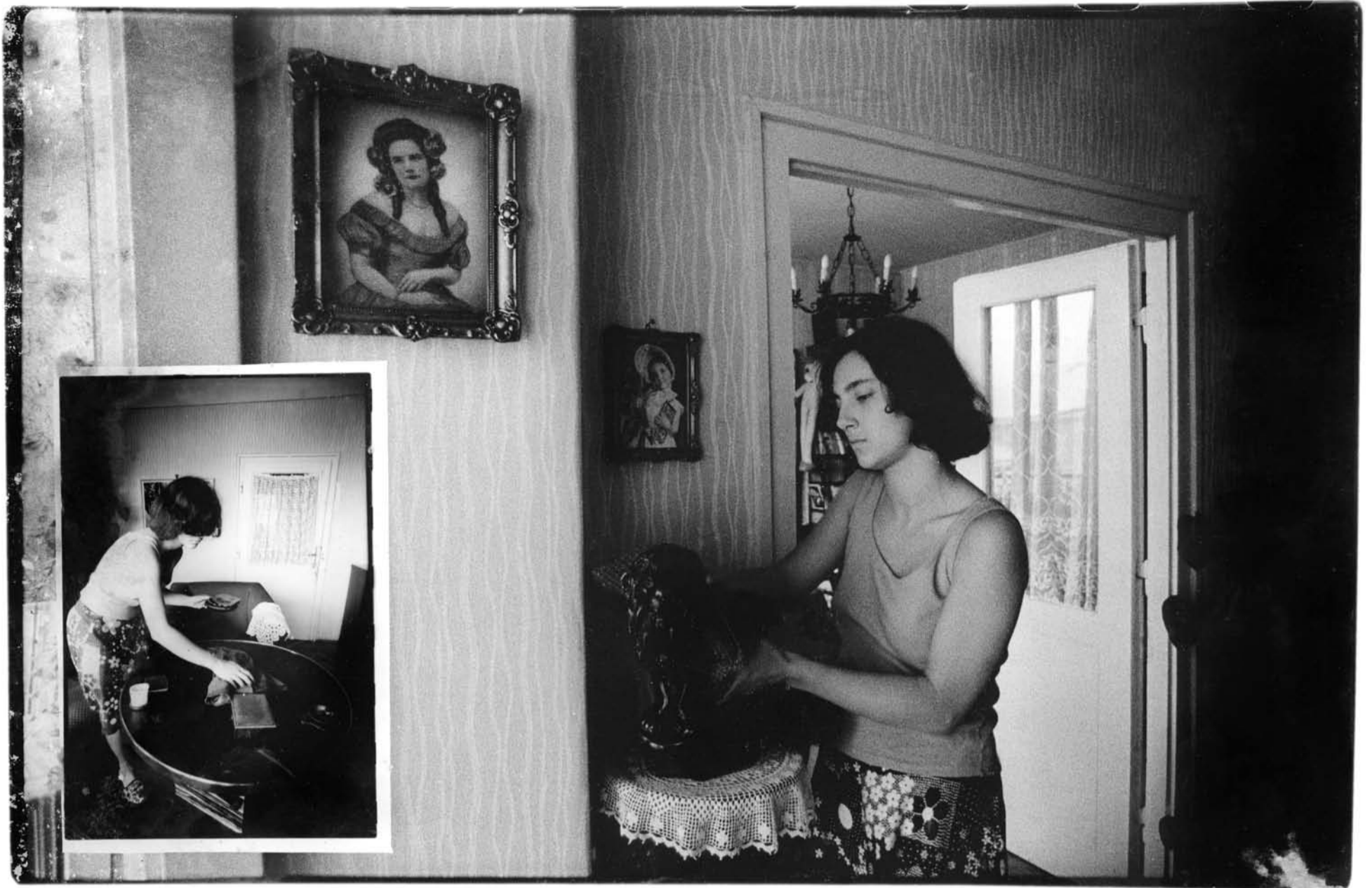
nem volt se szekrény
se polc
talán csak egy ágy
és néhány

apró holmi

nem volt

/ február 18 /

levél franciaországból
jónás irt
február 26

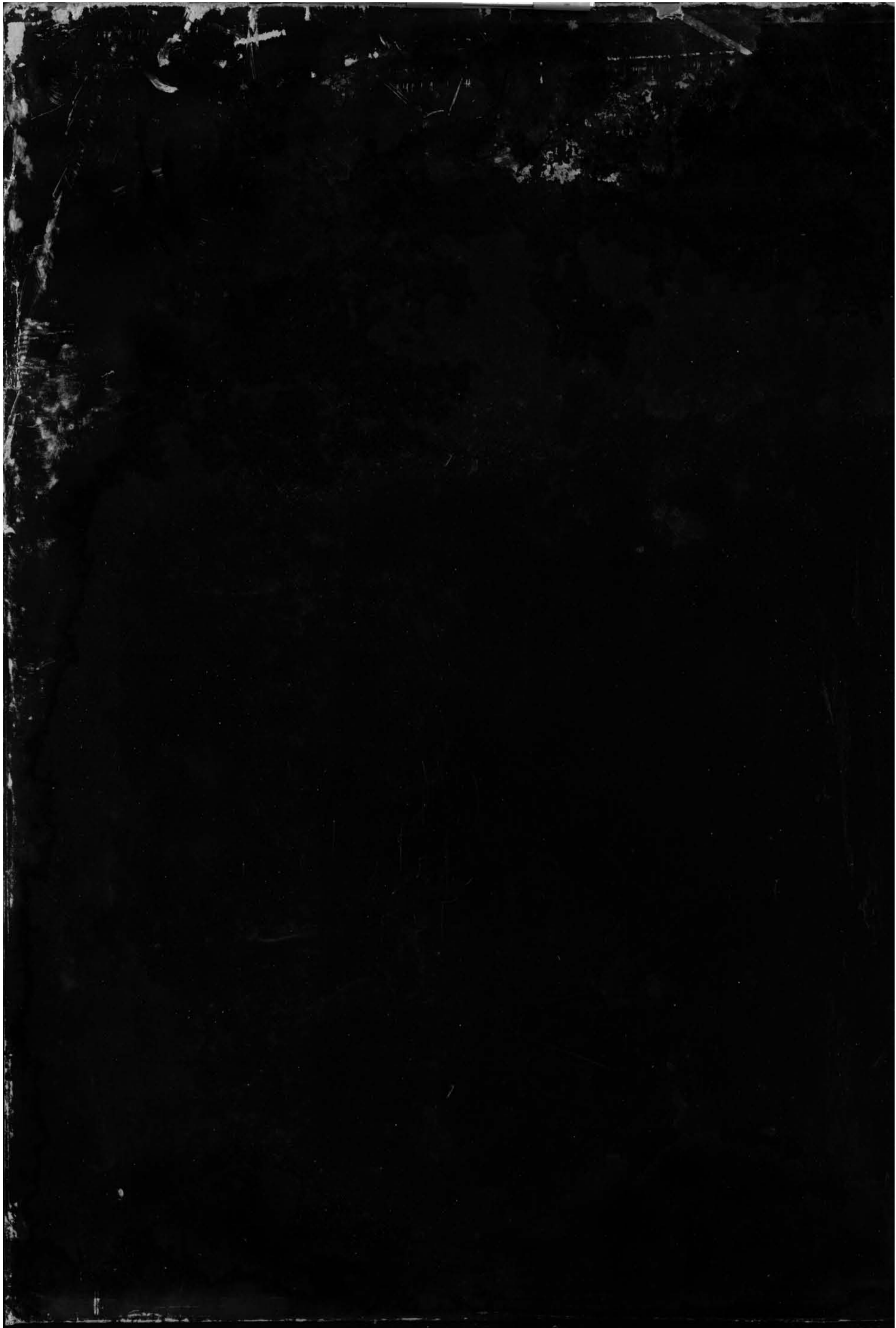

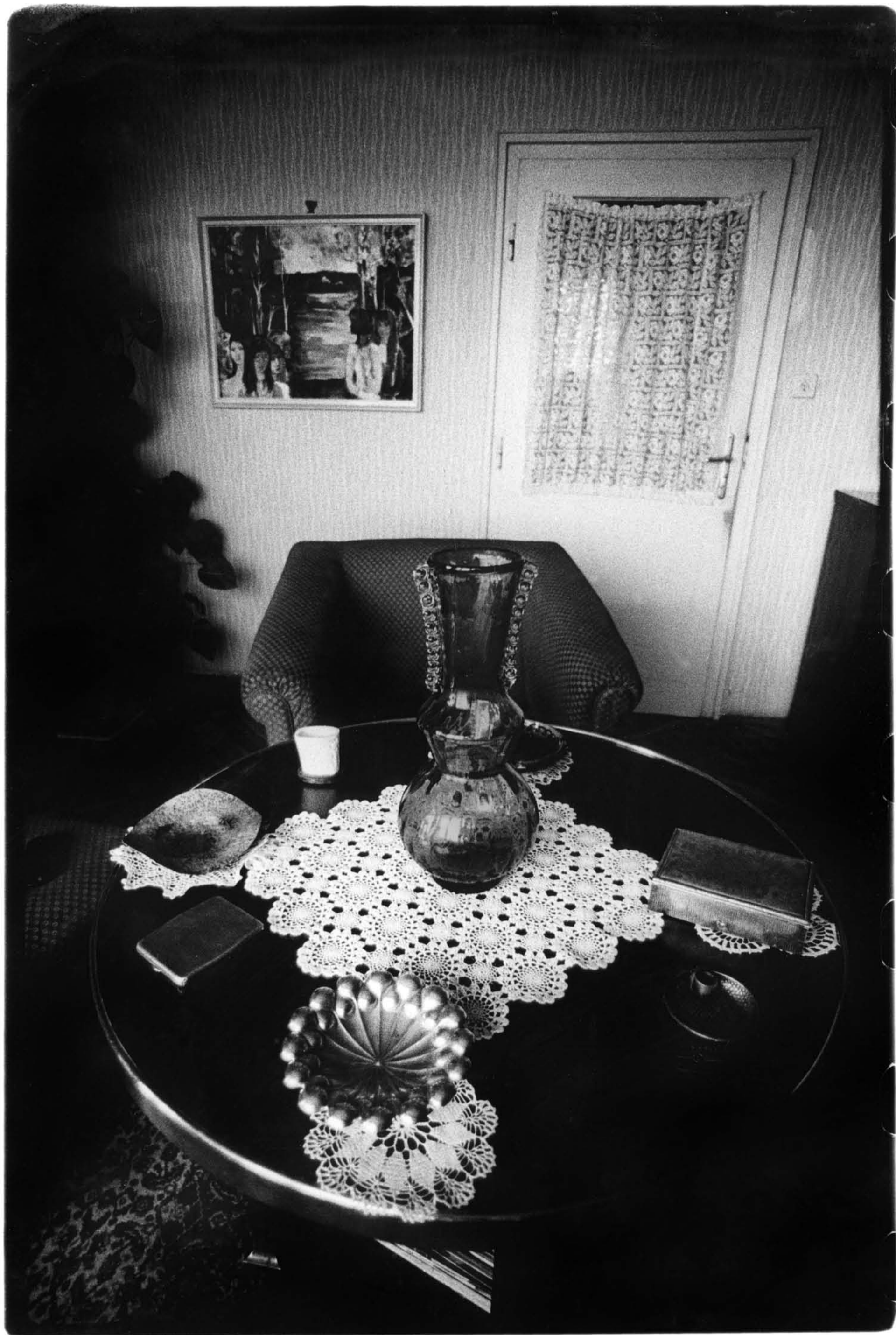
a pontosság a királyok udvariassága

fokföldi ibolyát hozhatott ha kockás ingben van
zakó sehol úgy látni a mérnökök örütsége

1. gyere
3. ugye milyen szép
5. szervusz

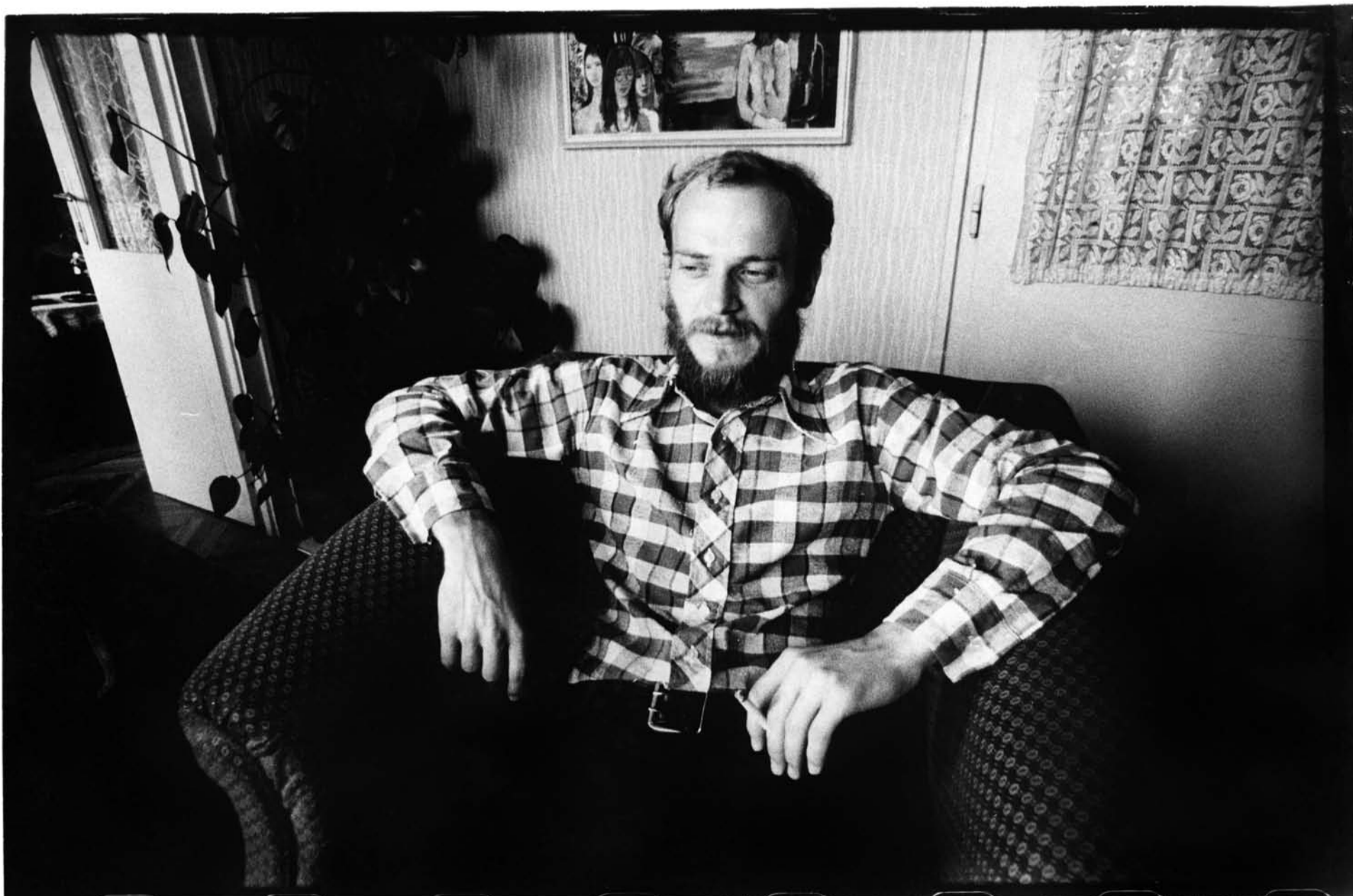
2. virágot kaptam
4. hát akkor megjöttél
6. pontos voltam

1. gyere
3. ugye milyen szép
5. szervusz

2. virágot kaptam
4. hát akkor megjöttél
6. pontos voltam

románia
csehszlovákia
románia
bulgária
jugoszlávia
jugoszlávia
olasz
jugó
moszkva
leningrád

németek
lengyel
spanyol
svájc
román
román
cseszkó

KIKANTOTT HALSZELETEK

hozzávalók kb 1-2 kg hal 1-2 tojás liszt zsemlemorssa a bundázáshoz olaj vagy zsír a kisütéshez só
a tejben kisése kiáztatott és szeletekre vágott fagyaszott tengeri halat beszzuk kisése állni hagyjuk azután lisztben felvert tojásban és zsemlemorssában megforgatjuk felhevített olajon vagy zsíron mindkét oldalon ara nysárgára sütjük burgonyasalátával tálaljuk ha marad a rántott halból ak kor a salátába vagy annak levébe tesszük és miután ebben pár órát pácoló dott hidegen fagyasztiuk schiller-schiller mindenki szakácskönyve 1976

amikor evett könyöke nem érintette az asztalt finoman kecségtak az
evőeszközök koccant a kás villa kanál koccant a tányér koccant a
pohár

a poharak
harangzott feget között a gyümölcs a saláta otthon mindig
volt volt volt volt volt volt volt volt volt volt volt volt volt
volt volt volt volt volt volt volt volt volt volt volt volt volt
volt volt *(együtt pörög nem)*

aki hangosan evett gyorsan mohón volt aki alig vagy
semmit volt aki közben beszélgetett

DE MINDIG GYEREKEM CSUKOTT
SZÁJJAL és MAGYAR EMBER EVÉS-KÖZBEN és NE HIMBÁLD A SZÉKET és és
HOGY FOGOD MEGINT AZT A KÉST és TÖBBET NEM ULHETSZ AZ ASZTALHOZ
és HA MÁR A TÁNYÉRODRA SZEDTED és MIT KELL ILYENKOR MENDANE aztán
MEGJÜTTÉL GYERMEKEM és MIT KÉRSZ és MÁR MEGINT KEVESEET ESZEL

és minden férfit a hasán keresztül

jónás haspók
leginkább a halat
majonézzel
krumplisalátával
sok ecetes hagymás salátával
melegen
hűtve
és laasan
módszeresen
apró falatokat vágva
jól megrágva
a villát arasznyival a tányér

fölött tartva mozdulatlanul egyensúlyozva

illő társalgási modorral
kimértén
és udvariasan
kedvesen

ha akkor nem megy ki vagy én is kimentem volna

ifra csak az erős kávé hiányzik

anyu főzte

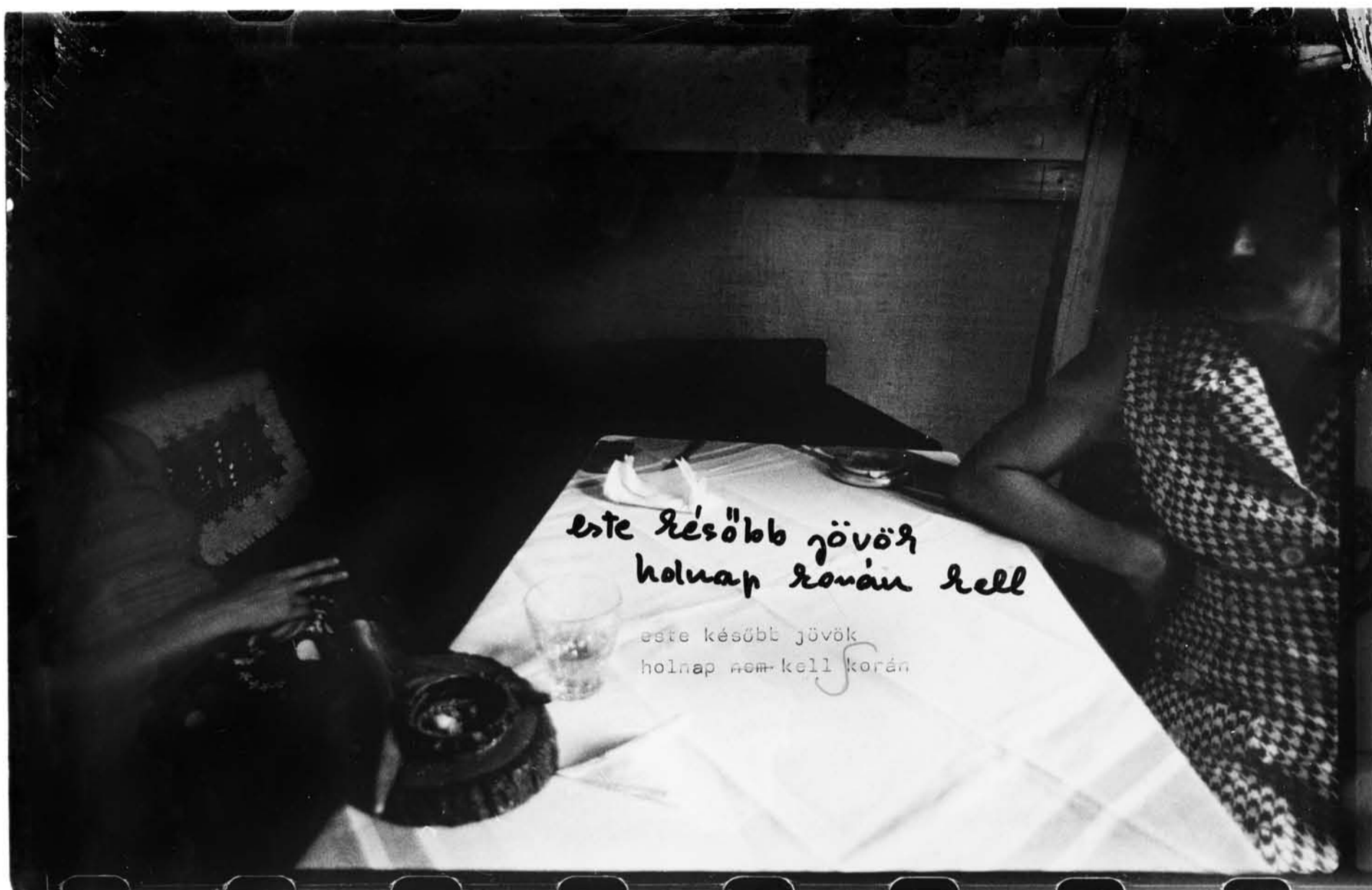
izmos feszős hús fehér bőr durva szőrzet

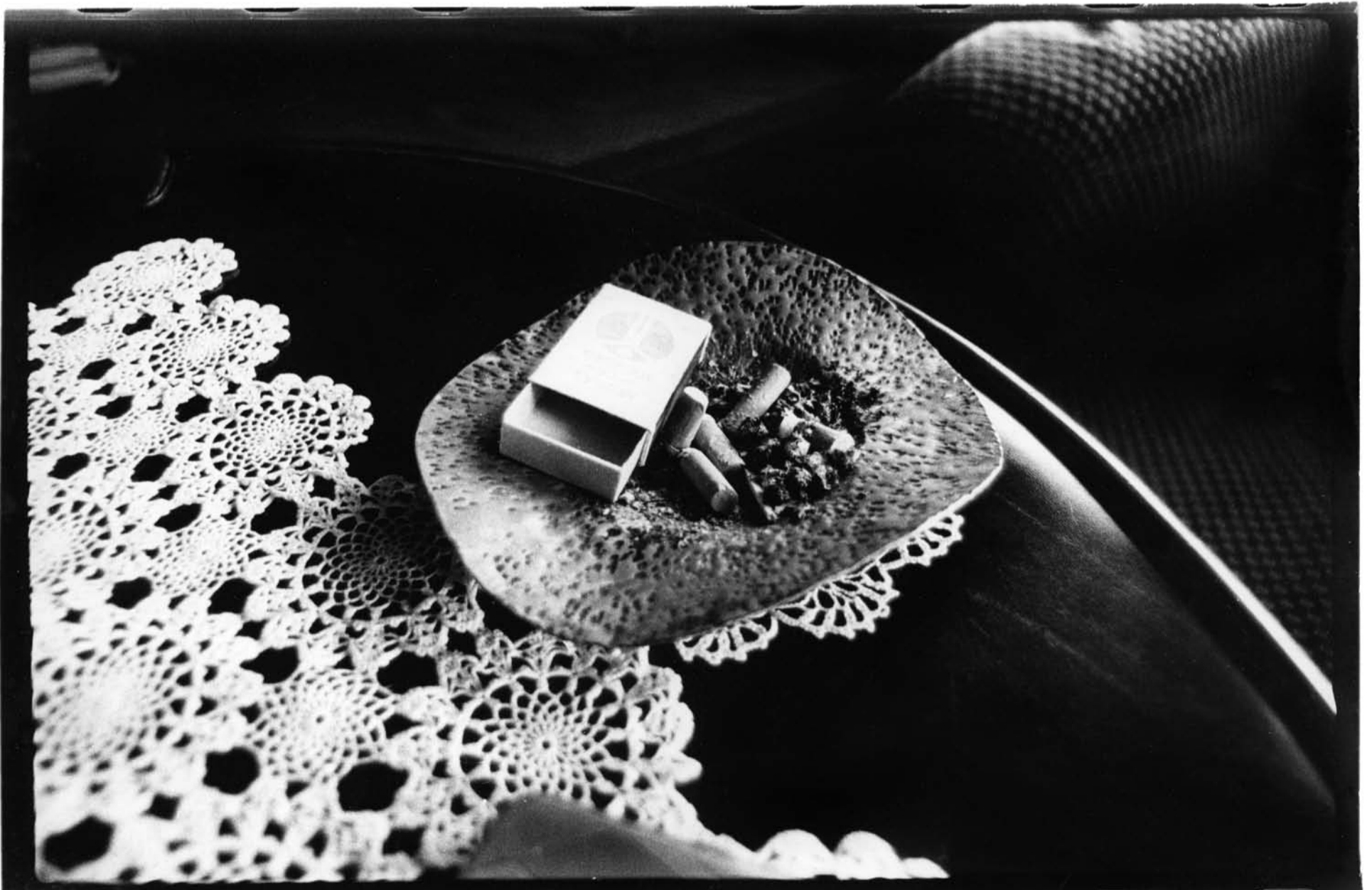

2037

hiába tapogatom kihült kabátját
kihült kabátját
kihült kabátját
kihült kabátját

kihült kabát

ujjaim a durva szövetet varrástól varrásig végigjárják bele-
nyulnak örökké morzsás dohánytörmelékes zsebébe nem találok
semmi ismeretlent a selyembélés hűvöse megriaszt visszatük-
rözi a szobát benövő gyertyák fényét viaszcsseppek kopognak a
padlón apró halmok cseppkőszerű képződmények nőnek velük
együtt száradnak zsugorodnak a cserepes növények

hiába

tapogatom kihült kabátját

/ a reggelimet fejeztem be *amikor* a házmester nem ;
lehet a szomszédok dolgoznak ismerősöm nincs *minden* - s -
nem akartam ajtót nyitni hosszan berregett a csengő az
ajtóhoz érve a levélrezen behullt egy távirat két hete ad-
ták föl francia hogy jut el a hír /

február 14

kabát

maguktól vándorolnak a tárgyak kihullt az esküvői fénykép a
keretéből cserepekké tört a rúzsszín váza nagyanyámé volt
aztán a nagyobbik szoba anyáméknál *aztán*

a sárgaréz peremű asztalon

a lóhere alaku csipke kellős közepén a hamutartó két doboz
az öngyújtó

ropogós szirmú dáliaik voltak a legszebbek hosszú
száru sárga liliumok a tükörben megsokszorozódtak

kihült kabát

kihült kabát

kihült kabát

kabát

kihült kabát

kihült

február 15

a

járkálni járkálni csak körbe körbe egy végtelenített mozgó
szalag egyetlen síkján nagy betűktől aprócska pontokig
se eleje se vége csak mindig uton ha mozdulatlanul is és
a kéz felemelése nélkül a szájzugban moházó ráncok elsi-
mulása nélkül összehuzott merev szemmel akárha a gyertya
gyertyák fénye

hol begyűjti a feketéből kiváló fehér foltokat
a lomha emlékezet kinagyítja márványba rögzíti elzavarja s
kizárja

durva deszka faragatlan ajtó szálkák sötét lépcsőház
dohos levegő szüntelen huzat lebegő fény megszámlált fokok
133 133 133 133 133 133 133 133 133

133 133 133 133 fok

kikopott kő bazalt fényes kapaszkodó zsíros és nedves
pillologó ablakok

hosszu séta gbeszélte megtervezett befejezés felé együtt

négyesben	négyesben	négyesben
négyesben	négyesben	négyesben
négyesben	négyesben	négyesben
négyesben	négyesben	négyesben
	négyesben	négyesben
	négyesben	négyesben
	négyesben	négyesben
	négyesben	négyesben
négyesben	négyesben	négyesben
négyesben	négyesben	négyesben
négyesben	négyesben	négyesben
négyesben	négyesben	négyesben
	négyesben	négyesben
	négyesben	négyesben
	négye	négyesben
		négyesben

határozott pontos lépések átlósan kimért egyenesben kijelölt
fordulatokkal hazugságokkal hazug törvényszerűségekkel vélt
igazságokkal

mert / / növekszik szépen a jóhiszeműnek mondott
ostobaság.

homályos!

egy utcasarok gyerekek ülnek az uttestet szegélyező kővön
kockás ing melegítő fehér tornacipő gesztenyefák árnyékolják
a házakat barna szemek hullnak őszi estéken kopognak kívájt
tüskés szemgödrök örködnek

/ egy tárgy bársonybarna fotel a rávetődő fényben
végérvényesen foltos háttámláján kikopott foltok őszi haj-
szálak pókhálók röpülnek át a szobán huzatban lobognak a
gyertyák a plafon átlóinak metszéspontjából kocsikeréknyi
csillár lóg oválisra torzul/
a vágatokban megakad a por

puha bársonyszősz

kacsatoll

ernyedten csukódik két szürke szem zseiros vastag szemhéj

gótikus ívek két fölemelt láb két összekulcsolt kéz
két tompaszögbezáró támaszkodó férfiláb ritmikus löktetés ahogy
a vér áramlik a szívkamrából az aortákba felazikrázó mozdulatok

ablaküvegen átszűrődő szavak

február február

!
más megint

1. itt finom a somlói **itt finom**
3. **udvariasak**

2. ha ~~frisco~~
4. ő nem ~~lehet~~ ~~olinyor~~ **
5. jó ~~itt~~ ~~üldögélni~~

a nem lehet = nem szabad
b nem szabad = tilos
c azóta már lehet körülnézni

a negyedik hullámmal ment
már azt is megbeszéltük
hogyan

a negyedik hullámmal ment már azt is megbeszéltük
hogyan lesz feldiszipve március 8.

6.

ez a kép a főfűs tudatában
már többször megjelent
de csak most fixálta
sajnos azonban most
sem tudja mire való
hiszen akkor még nem volt
kécsi jónás birtokában
így autóval nem mehettek
fől a berendezetlen lakásba

ez a kép a főfűs
tudatában már
többször megjelent
de csak most
fixálta sajnos
azonban most sem
tudja mire
hiszen akkor
még nem volt
kécsi jónás
birtokában így
autóval nem
mehettek fől a
berendezetlen
lakásba

lakásba

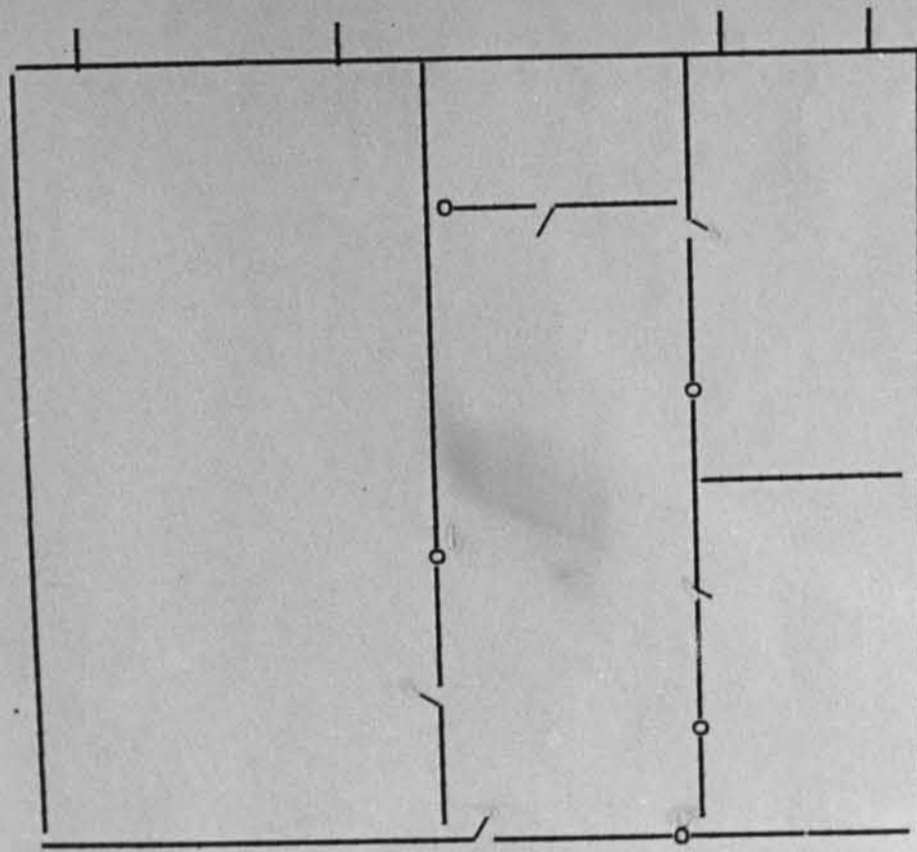
egy új lakás friss szaga olaj terpentin műanyag átható büze
csöpögő vízcsap barna vízkő a lefolyó peremén koszos meszes
ablakok szürke selyem az üveg előtt

csipős szesz

törmelék a

fürdőkádban s albérlő bogarak

egy új lakás a megbecsültek
nagyképűségével kilincselés nélkül ismerős barát rokon vő
stb stb stb stb árgus szemek előtt elzárva mohó és önző
arcok mögött

a földszintes
ház alacsony ablakai alatt
hol sárga szürke fekete és vörös kavicsok
az utolsó nem az első ablak mögött a szobában
csak magamban
/ vagy a tükör előtt /
leskelődni fodros ruhában 6 év
gótikus ívek 2x2 láb
és mégis 6 év

gő volt

mint öltelában

gő volt

mint öltelában

a háné mint a
fogó a vesztet
a közben árcit
emlékező: hízta
fenejét

ábrándozunk, vagy
megjűnk, vagy az ábr
lakása

ábrándozunk
az évek lakában

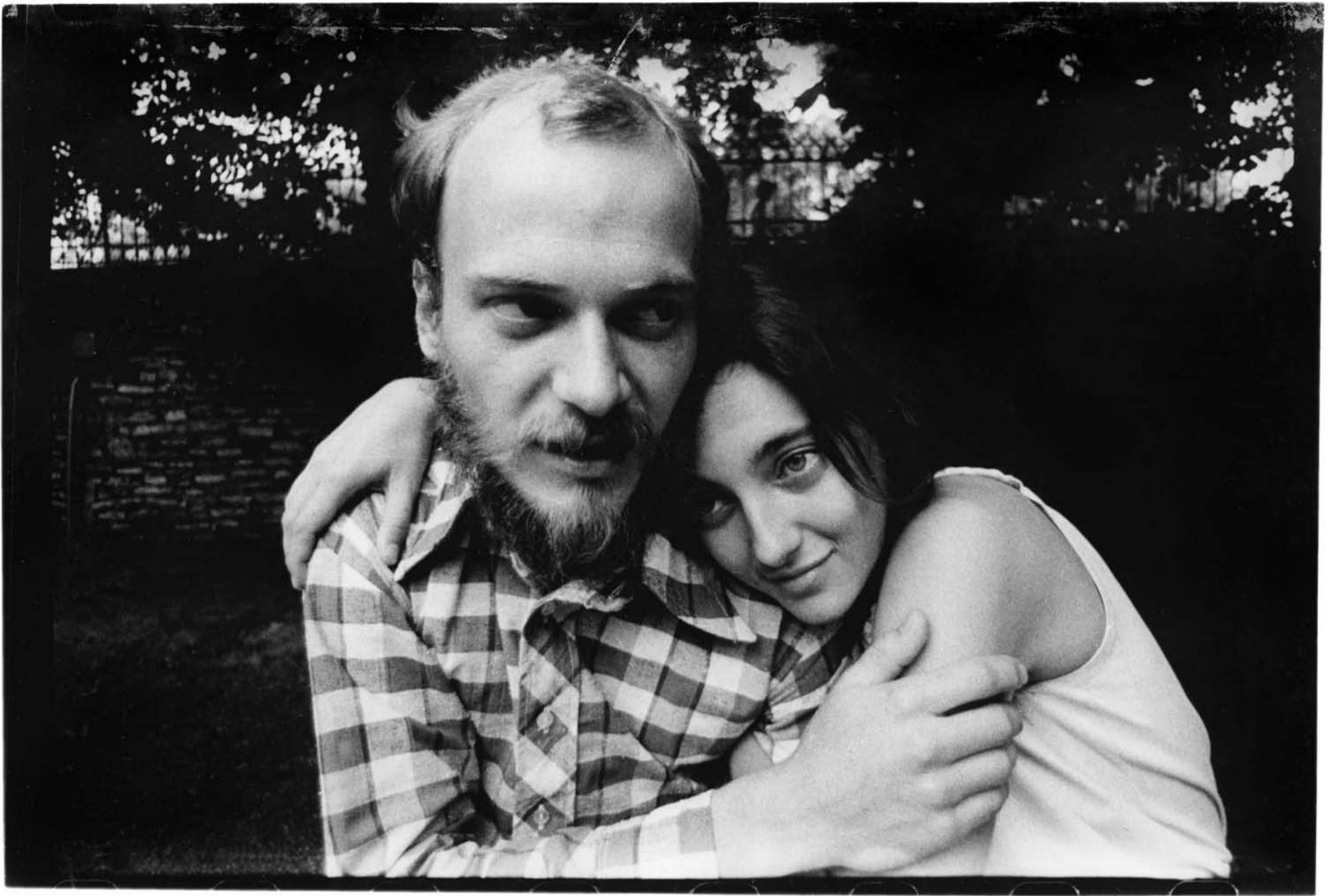
MIKOR HULLNAK A GESZTENYÉK

MIKOR HULLNAK A GESZTENYÉK

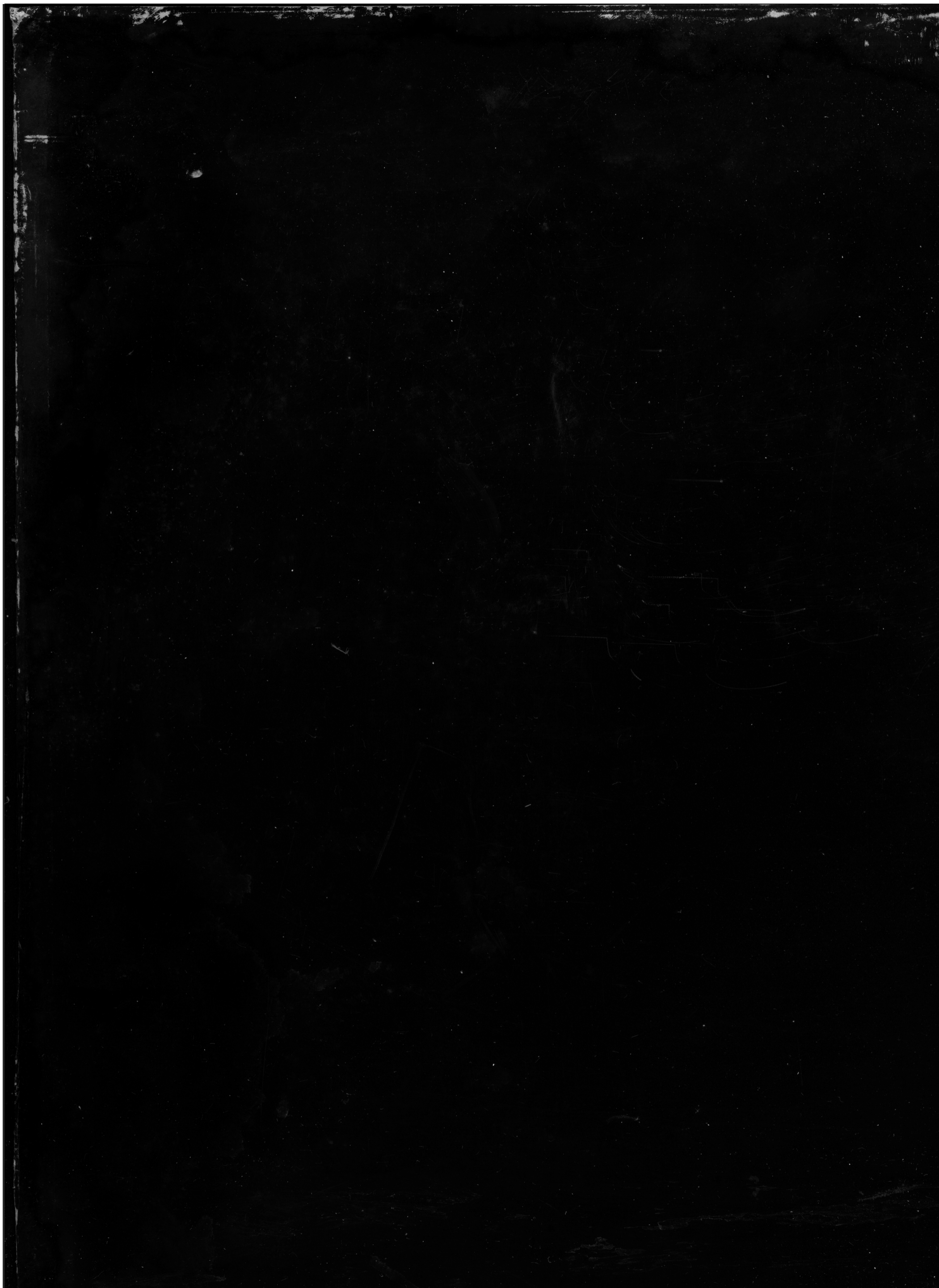
tolját más is fogunk megnezni ? és tesszett-e

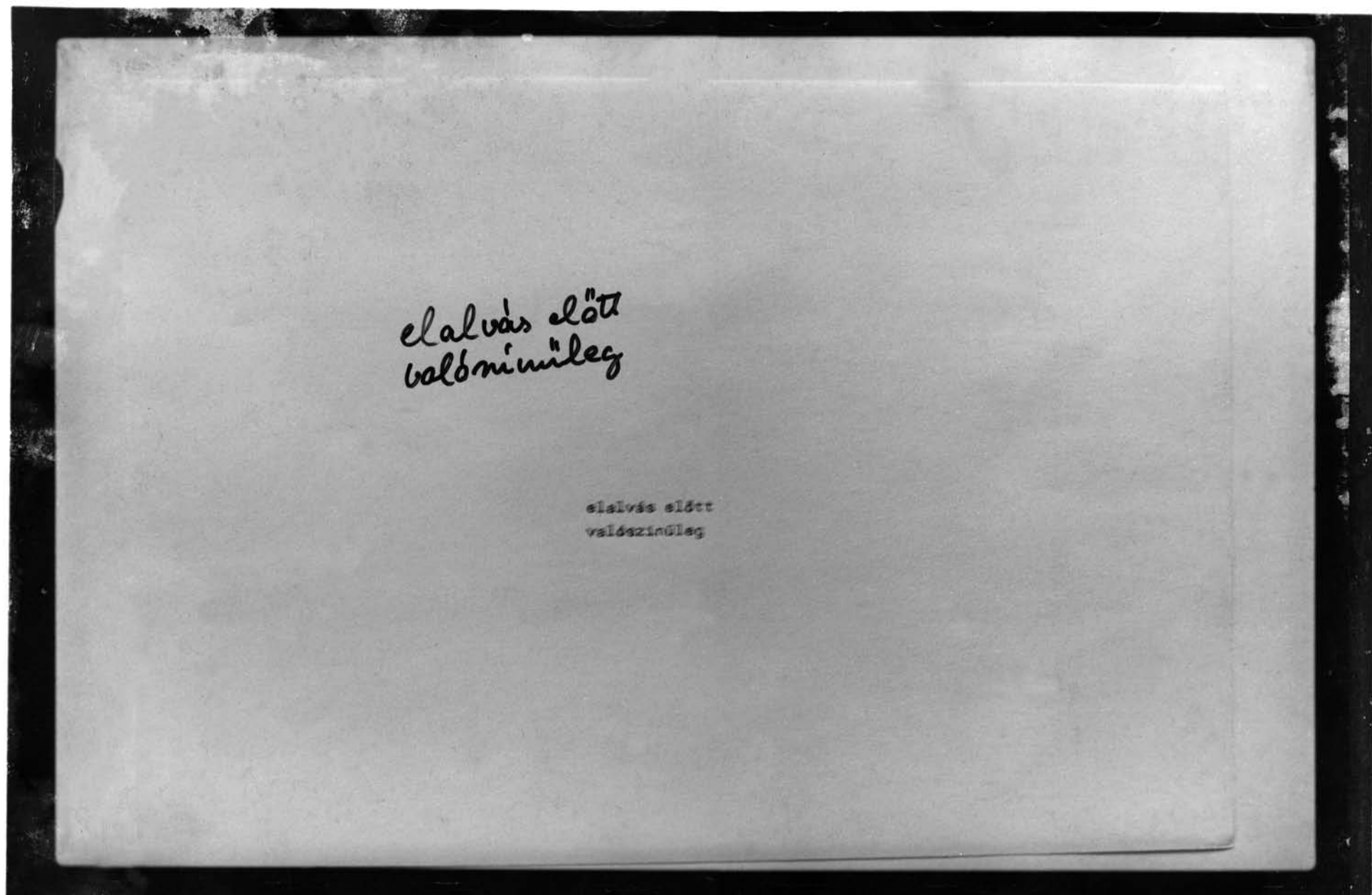

véglegesen hiányos az emlékezet
a hősű több-reverebb ritkán gondolta
art a napot és holnap más minten
(spirális fejlődés) nemelhető

március
március
március
március
március 6.

valószínűleg hiányos az emlékezet

amikor több-kétszer körbejártam a azt a napot

és holnap / március 6 - 16 között még tízszer / újra kezd

terméskészítést / spirális fejlődés / más szinten é

remélhetőleg megújulva

Ez a kiállítás itt feje-
ződik be.
Talsu!

